Haastattelu Erichin, Nürnbergin Der Stürmerin toimituksen assistentin kanssa, 1988.

"Olen iloinen voidessani sanoa, että Der Stürmer,enemmän kuin mikään muu päivä- tai viikkolehti, on tehnyt juutalaisuuden vaaran selväksi ihmisille yksinkertaisella tavalla. Ilman Julius Streicheriä ja hänen hyökkääjäänsä juutalaiskysymyksen ratkaisun merkitys olisi monille Kansalaisia ei suhtauduta yhtä kriittisesti kuin hänse todellinen. se on niin toivoa sitä ne, jotka haluavat tietää lakkaamattoman totuuden juutalaiskysymyksestä, lukevat Der Stürmeriä.

- Albert Forster, Danzigin gauleiteri, 1937.

Kiitos, että sain puhua sinulle. Mikä sai sinut haluamaan olla tekemisissä lehden kanssa?

Erich: Olet ainoa, joka kuulee sen. Olin journalistiopiskelija ja tapasin Phillip Rupprechtin, jolla oli samat poliittiset ajatukset kuin minulla. *[Rupprecht piirsi kirjaimellisesti tuhansia juutalaisia pilapiirroksia Der Stürmerille salanimellä "Fips". Hän piirsi myös kuuluisalle lastenkirjalle "The Toadstool" vuodelta 1938.]* Hän esitteli minut Julius Streicheriin vuonna 1936. Minut hyväksyttiin henkilöstöön ja palkattiin Ernst Heimerin assistentiksi.

[Heimer kirjoitti Der Stürmerille, mutta myös lastenkirjan "Der Giftpilz" muiden Kolmannen valtakunnan kirjojen ohella.] Asuin Nürnbergin osassa nimeltä Fürth, jossa oli paljon juutalaisia verrattuna Nürnbergin kaupunkiin. Olin kiinnostunut historiasta ja erityisesti Euroopan juutalaisista. Streicher oli erittäin iloinen nähdessään nuoren, joka oli yhtä innostunut näistä aiheista kuin hänkin. Työskentelin sanomalehtiyhtiössä ja puhuin usein puhelimessa Ernstin kanssa, joka pyysi minua tekemään hänelle tutkimusta aiheesta, josta hän halusi kirjoittaa. Vietin paljon aikaa arkistossa tutkien käsikirjoituksia, jotka käsittelevät juutalaista ja kristinuskoa. haluaisin

"Der Stürmer" -sanomalehden toimistot Gdanskissa, noin 1935

usein maksetaan myös tutkimusmatkasta. Der Stürmer oli suosittu sanomalehti Saksassa ja myöhemmin Euroopassa.

Kuvailetko itseäsi juutalaisvastaiseksi?

Erich: Ei, en usko, ja anna minun selittää. Rakastan ensin kansaani ja haluan suojella heitä puhumalla totuutta. Se ei tarkoita, että vihaisin häntä totuuden kertomisesta. Meidän tulee aina ensin rakastaa kansaamme, mutta ei vihata heitä. Me vihasimme sitä, mitä kansallemme tapahtui, ja se johti meidät juutalaisiin, jotka olivat sen takana. Kuten monet muutkin saksalaiset, voin kertoa, että jotain oli vialla tässä ryhmässä. He olivat pieni vähemmistö tässä maassa, mutta heillä oli suurin osa vallasta ja rikkaudesta, ja he piiloutuivat ovelasti naamion taakse niin sanoakseni. He heijastivat kuvan köyhyydestä, voimattomuudesta ja kaikille ideoille avoimesta. Heidän toimintansa olivat kuitenkin hyvin erilaisia.

Philipp Rupprecht oli salanimellä Fips
Juutalaisen vastaisen viikkolehden Der pääsarjakuvapiirtäjä
hyökkääjä

He yrittivät näytellä ja näyttää saksalaiselta niin hyvin kuin pystyivät, mutta heidän kasvonpiirteensä hylkäsivät heidät yhä uudelleen ja uudelleen. He halusivat toisiaan

Sanomalehtikioski Berliinissä, 1929

eivät täysin mukautuneet, ja monet työskentelivät pysyäkseen näkymättöminä tuhoten samalla kulttuuriamme. He rohkeutuivat ja vaativat kulttuurimme poistamista. Kristinuskoa vastaan hyökättiin, samoin kuin kirkkoa vastaan. He sanovat soluttautuneensa kirkkoon tuhotakseen sen sisältäpäin. Jotkut papit erotettiin, koska he eivät pystyneet todistamaan olevansa arjalaisia ja heillä oli kaikki juutalaisten ominaisuudet. He sattuivat olemaan niitä, jotka levittivät rotujen tuhoamista ja homoseksuaalisuutta seuraajilleen.

1920-luvun lopulla he eivät voineet paeta juutalaisten vaikutusvaltaa suurissa kaupungeissa. He olivat elokuvaohjaajia, pankkiireja, lakimiehiä, kiinteistönvälittäjiä ja kaikkia muita varakkaita liikemiehiä. Syy, miksi tiesin tämän, johtuu siitä, että isäni kuoli ensimmäisessä sodassa, äitini kuoli vuonna 1919 Englannin saarron vuoksi, joka jätti monet aliravitut ja sairaat, joten isovanhempani kasvattivat minut. Isoisäni tunsi juutalaiset erittäin hyvin ja opetti minut näkemään heidät; mikä oli yleistä Euroopassa tuolloin, he eivät voineet piiloutua tarpeeksi syvälle. Hän opetti minut etsimään tummia silmiä ja koukussa olevaa nenää, ihon väriä, helmisilmiä, rotan korvia ja niiden nimiä.

Juutalaiset ovat helposti tunnistettavissa, koska heillä on rodullisia piirteitä; he yrittävät sulautua muuttamaan tätä, mutta piirteet tulevat esiin.

Näin siis sanomalehdistä, että juutalaiset olivat selvästi yliedustettuina Saksassa.

Jopa parittajat, rikolliset ja lasten hyväksikäyttäjät olivat suurelta osin juutalaisia. Se oli niin paha, että juutalainen poliisipäällikkö asetettiin Berliiniin vähättelemään ja peittelemään heidän tekemänsä rikoksia. Hän työskenteli väsymättä tehdäkseen lopun natseista Berliinissä ja pakeni sitten maasta pelin päätyttyä.

Olin tietoinen tästä ongelmasta, mutta en koskaan vihannut juutalaisia. Olen työskennellyt paljastaakseni heidän tekopyhyyden ja salaisen sodan, jota he käyvät kansaamme vastaan.

Bernhard "Isidore" Weiss

Julius Streicher retkellä vuonna 1935

Mitä muuta tiedät Julius Streicheristä?

Erich: Hän oli hyvä pomo, erittäin ystävällinen ja hidas vihastumaan. Tein paljon virheitä varhain, ja hän ja Ernst olivat hyvin anteeksiantavia ja loistavia opettajia. Streicheristä puhutaan nykyään paljon, liittoutuneilla oli erityisiä ihmisiä, jotka etsivät kaikkialta Euroopasta jotain hänestä. Kuten tiedätte, hänet teloitettiin marttyyriksi hirsipuussa.

Kuvittele sitä. Hän oli yksityinen yrittäjä, joka piti laillista sanomalehteä, ja voittajat saattoivat tappaa hänet vain siksi, että hän puhui mielipiteensä

julkaistu. Voittajien tekopyhyys on todella hämmästyttävää.

Strider oli erittäin suosittu ja hänet kutsuttiin moniin juhliin ja illallisiin, varsinkin kun hän kuului vanhaan kaartiin ja oli Veriritarikunnan kantaja. Hän puhui usein tuntemistaan rikkaista ja kuuluisista ja jopa ulkomailla siitä, kuinka rodullisesti tietoisia ihmiset olivat. Hänen vaimonsa toi meille usein herkkuja, hänen poikansa työskentelivät myös lehdessä ja kirjoittivat tarinoita tai ladontatekstejä. Meillä oli alun perin tyttö nimeltä Adele, josta tehtiin hänen henkilökohtainen sihteerinsä ja joka tuli myöhemmin asumaan hänen kanssaan maatilalle sodan aikana.

Hän antoi meille aina bonuksia jouluna ja varmisti, että kaikki tarpeemme täyttyivät. Muistan ajan, jolloin olin matkalla töihin joidenkin Ernstin artikkeleiden näytteiden kanssa, kun yritin nousta raitiovaunuun ja pudotin kansion ja hajasin sisällön. Kuljettaja huusi minulle ja moitti minua pysäyttämisestäni. Pidin tätä töykeänä ja huonona käytöksenä, ja olin järkyttynyt saapuessani toimistoon. Streicher kysyi mitä perseessäni oli ja kerroin hänelle kaiken. Hän soitti kuljettajalle ja pyysi raitiovaunuyhtiön johtajaa soittamaan hänelle. Kymmenen minuuttia myöhemmin kuljettaja soitti ja häntä käskettiin harjaamaan kuljettajan käytöstapoja.

Minulla ei todellakaan ole mitään pahaa sanottavaa miehestä, nykyään sanotaan, että monet puolueessa eivät pitäneet hänestä. Hänellä oli puutteita, ja koska hän oli suosittu, hänestä levitettiin monia huhuja. Olen aina ihmetellyt, levittivätkö voimakkaat juutalaiset, joilla oli vielä joidenkin puolueen virkamiesten korvat, näitä huhuja. Hän oli erittäin hyvä pomo. Muistan myös, että hän käytti vankeja työskennelläkseen maatilallaan. Adele kertoi minulle joutuneensa vaikeuksiin, kun hän antoi heille vapauden. Yksi oli Ranskasta, ja hän antoi hänen mennä kotiin tapaamaan sairasta äitiään.

Amerikkalainen sotilas varasti tämän valokuvan muiden kanssa Streicherin maatilalta. Ne on äänitetty 1930-luvulla.

Streicher varmisti, että hänestä pidettiin hyvää huolta, ja antoi hänen mennä milloin tahansa. Hän antoi työntekijöilleen, kuten hän heitä kutsui, matkakortteja. Yksi heistä meni vanhaan Rothenbergin luostariin hakemaan erikoisolutta. Siellä he tapasivat tarkkaavaisen poliisin, joka oli järkyttynyt siitä, että vangit juoksivat ympäriinsä kuin olisivat lomalla. Häntä rangaistiin siitä, mutta hän ei välittänyt, koska hän ei ollut julma. Joskus he tulivat sanomalehteen siivoamaan ja huoltamaan, sitten lounaamme heidän kanssaan. Muutamat tytöistä olivat palkattuja työntekijöitä idästä ja erittäin suosittuja.

Mainitsit, että puolueen virkamiehet eivät pitäneet hänestä, minkä kuulin. Voitko kommentoida?

Erich: Kyllä, kuten tiedät, hän joutui vaikeuksiin, koska hän toi esiin väärintekoja, joita hän näki muissa. Mutta hän asui lasitalossa, ja kun hän hyökkäsi hallituksen pahiksia vastaan, he lähtivät hänen perässään. Muistan, että marraskuun 1938 mellakoiden aikana *[niin*

"Kristallnacht"] kehui hyökkäyksiä ja sanoi, että se oli oikeutettua raivoa. Myöhemmin hän syytti muita Saksan imagoa vahingoittaneiden mellakoiden kannustamisesta, ja sitten he sopivasti huomauttivat, että hän oli rohkaissut heitä. Tämä oli noloa hänen pojilleen.

Kuulin, että hänellä oli myös riita valtakuntaministeri Göringin kanssa. Göring oli varakas aristokraatti, jolla oli monia juutalaisia ystäviä ja joka ei halunnut nähdä heitä huonosti. Hän hyökkäsi Streicherin kimppuun ja nämä hyökkäykset palautettiin. Göring oli aina etusijalla, kun oli kyse uusista asioista Valtakunnassa. Hän oli osallistumassa sairaalamessuille, kun Streicher ehdotti, että hän saisi tyttärensä luonnottomalla tavalla nähtyään uuden tekniikan. Tämä raivostutti Goeringin ja hän yritti saada sanomalehden sulkemaan.

Hänellä oli myös huono tapa *Julius* *Streicherin entinen maatila Fürthissä (Pleikershof), joka toimii nyt hänen harjoittelupaikkanaan* juutalaisten välisissä maatalouskiistoissa. *Kuva otettu vuonna 1946 Yhdysvaltain hyvitysoperaation aikana.* puuttua asiaan, ja hänen asemansa *Edwin Pauleyn suhteen oli Yhdysvaltain suurlähettiläs liittoutuneiden hyvityskomiteassa vuosina 1945–1947 (jossa* käytettiin hänen kantansa ilmaisemiseen, *komitea, joka arvioi korvaukset, joita akselivalloilla oli varaa maksaa voittajille).* mikä joskus johti siihen, että molemmat osapuolet olivat vihaisia hänelle sekaantumisesta. Näiden ongelmien takia hänet erotettiin puolueen johtoasemasta ja hänet asetettiin lehden johtajaksi. Sen jälkeen hän vetäytyi enemmän ja vaimonsa kuoltua vuonna 1943 hän jäi maatilalleen. Sitten hän nojautui yhä enemmän Adeleen, joka ei välittänyt siitä, koska hän oli erittäin välittävä henkilö ja hänen luonteensa oli parantaa kipua.

Olen aina ihmetellyt Kristalliyötä. Mitä muistat ja tukiko Streicher sinua?

Eric: Kyllä ja ei. Aluksi hän suhtautui mellakoihin myönteisesti sanoen, että hän vihasi juutalaisten tekemistä, mutta hän ei myöskään halunnut huonoa lehdistönä Hitlerille ja natsismille. Hän syytti puolueen virkamiesten laiskuutta siitä, että he eivät toimineet tarpeeksi nopeasti mellakoiden lopettamiseksi. Täällä Nürnbergissä juutalaisten synagogit sytytettiin tuleen, samoin kuin jotkut juutalaiset kaupat, ja väkijoukkoa vastustaneiden juutalaisten kimppuun hyökättiin, ja jotkut tapettiin. Haluan kuitenkin kertoa teille, kuinka se syntyi, koska siinä on paljon muutakin kuin näkee. Natsipuolueen alkuajoista lähtien helpon kohteena olevien tappaminen oli ollut heidän vihollistensa käyttämä taktiikka. Todisteena tästä Münchenissä pidettiin suurta marttyyrien kirjaa. Heti kun Führer valittiin, juutalaiset muissa maissa julistivat sodan ja alkoivat tappaa virkamiehiämme, ja tämä tapahtui useammin kuin sanomalehdet haluavat myöntää. Jopa Saksassa tapahtui salamurhia vuonna 1933, vaikka Hitler yritti löytää ratkaisuja sionistien kanssa.

ERNST EDUARD vom RATH (1909-1938). Saksalainen diplomaatti. Rathsin ruumis pariisilaisessa sairaalassa sen jälkeen, kun Herschel Grynszpan ampui hänet kuolemaan marraskuussa 1938.

Viimeinen pisara tuli marraskuussa 1938, kun Rath *[saksalainen diplomaatti Ranskassa]* murhattiin ja hän oli kuuluisa, joten se järkytti monia. Lehdistö yritti olla tekemättä siitä suurta numeroa, mutta tekoa ei voitu vähätellä, koska hänen tappajansa oli jälleen juutalainen. Tämä tapahtui

yhtenä juhlien pyhimmistä päivistä. Monet opiskelijat, nykyiset ja entiset SA:n miehet ja siviilit alkoivat nousta ja hyökätä kaiken juutalaisen kimppuun. Juutalaisia pidätettiin myöhemmin Hitlerin vastaisten graffitien takia. He maalasivat kadulla tai seinille, joten heidän oli pakko siivota lika. Nyt he näyttävät valokuvia todisteena vainosta.

Voin vahvistaa, että näin väkijoukon täällä Nürnbergissä, joka roikkui siellä. He sanovat suuttuneensa mitä enemmän he roikkuivat. Myöhemmin, kun katsoin ulos ikkunasta, näin synagogasta nousevan savua ja tiesin, että he olivat sytyttäneet sen tuleen.

Ortodoksisen synagogan rauniot Essenweinstraßessa, Fürthissä "Kristalliyö"

Kuulin palokunnan tulevan, mutta he eivät voineet tehdä paljon. Streicher kutsui meidät yritykseen kirjoittamaan siitä artikkeleita, mutta hän oli myös raivoissaan tästä sokean raivosta. Hän katsoi, että juutalaisten saattamiseksi pois kaupungista tarvittiin varovaisempaa ja kurinalaisempaa lähestymistapaa. Tiedän, että hän määräsi synagogan purkamisen; Luulen, että hän rikkoi kaavoitussääntöjä tai jotain. Hän käytti tätä esimerkkinä heidän voimansa murtamisesta.

Saksan juutalaiset näkivät vanhurskaan vihansa juutalaisia terroristeja kohtaan, ja kuka voisi unohtaa heidän puolustamisensa marxilaisuutta vastaan?

Maassasi Japanin kansalaisten on täytynyt kestää vihaa tapahtumasta, jota he eivät ole aiheuttaneet. Tämä osoittaa, kuinka paljon kollektiivinen syyllisyys ahdistaa ihmisiä. Jotkut työvoimasta eivät pystyneet erottamaan näitä kahta. Hänen poikansa vaativat erityisesti artikkeleita, joissa vaadittiin kaikkien juutalaisten täydellistä poistamista Valtakunnasta ja kaikista kristillisistä maista. Joillekin ei ollut "hyvää juutalaista" ja heidät kaikki oli pakotettava palaamaan maihin, joista he tulivat.

Uskotko kaiken tämän huomioon ottaen holokaustin tapahtuneen ja tunnetko olevasi vastuussa siitä?

Erich: Meidän on oltava varovaisia tämän kysymyksen kanssa, koska siitä ei ole mahdollista puhua avoimesti. En tiennyt mitään siitä, mitä leireillä tapahtui. Streicher ei koskaan maininnut sitä, ja puhuimme vain halusta, että juutalaiset otettaisiin takaisin itään, mistä he tulivat. Tiedän, että juutalaisia karkotettiin kaikkialta Euroopasta, sitä ei ollut salattu, ja meille kerrottiin vain, että heidät lähetettiin itään uudelleensijoitettaviksi.

Taaskaan kaikkia juutalaisia ei karkotettu; jos he palvelivat valtakuntaa tai olivat epäpoliittisia tai olivat naimisissa kristityn kanssa, heidät jätettiin yksin.

Sodan jälkeen käytyjen ihmisten kanssa käytyjen keskustelujen perusteella näyttää siltä, että suunnitelmana oli tuoda juutalaiset Venäjälle ja asuttaa heidät uudelleen. Minulla oli ystävä, joka työskenteli SS-toimistossa, joka johti tätä toimintaa. Hän jopa sanoi, että monille maksettiin muuttamisesta Palestiinaan. Varakkaat, joita etsittiin anastajiksi ja varkaiksi, lähtivät heidän perässään

Tauentzien Girls (alemman luokan prostituoidut) Weimarissa Berliinissä, 1920-luku

Amerikkaa ja Iso-Britanniaa ja yllyttivät Hitleriä vastaan uuden kotimaansa turvallisuudesta. Minulla ei ole katumusta, olemme kertoneet totuuden näiden ihmisten tarinasta parhaamme mukaan. He tulivat maahamme, keräsivät valtavasti rikkauksia ja kävivät sitten sotaa meitä vastaan pakottamalla elämäntapansa päällemme. Aina kun oli kokous, jossa rajoitettiin oikeuksia tai myönnettiin erityisiä etuoikeuksia jollekin hämärälle ryhmälle, juutalaiset olivat aina sen takana. He taistelivat sukupuolten perversion puolesta ja viettelivät naimisissa olevia naisia, käyttivät heitä hyväkseen ja heittivät sitten pois kuin vanhan rätin. Weimarin kaudella, jota kutsuttiin juutalaiseksi aikakaudeksi, itsemurhat lisääntyivät pilviin, kun naisia huumattiin, käytettiin seksiin, pahoinpideltiin ja myytiin ja miehet olivat voimattomia estää sitä, koska tiukat lait tekivät juutalaisista puhumisesta rikoksen.

Tämä taideteos koristi Der Stürmerin kesäkuun 1935 numeron kantta. Kuvan kuvaus luki: Hämähäkki: monet uhrit juuttuneet verkkoon. Imartelevien sävyjen vangitsema. Sinä vapautit saksalaiset nuoret. ... että jotkin verkkosäikeet sisältävät sanoja "imarteleva", "imartelu", "lupaukset" ja "halata".

Se on melkein aina ollut juutalainen kasvot tai nimet rikosten, kuten salakuljetuksen, huumeiden, järjestäytyneen rikollisuuden ja sadististen rikosten takana . seksi, homoseksuaalisuus, lapsipornografia, Revi petosten, lahjonnan ja kiristyksen tekopyhyyden verkko juuttunut. Huomaat myös , tehty heille. He olivat pieni vähemmistö, mutta he tekivät suurimman osan näistä teoista. Ymmärsin ihmisten vihan nähdessään tämän ja olin iloinen, että voin auttaa lisäämään tietoisuutta tästä vaarasta useamman ihmisen keskuudessa. Mitä heille tapahtui, en toivo kenellekään, mutta heidän vihamieliset johtajansa aiheuttivat sen vaatimalla sotaa, jossa juutalaiset rahoittajat ovat historiallisesti olleet erittäin hyviä. He kävivät pyhän sodan meitä vastaan ja voittivat.

Minua suututtaa, että nämä ihmiset tulivat luoksemme, ruokkivat meitä, käyttivät meitä hyväkseen, ja kun rankaisimme heitä ja paljastimme heidät, he aloittivat sodan tuhotakseen sen, mitä he vihasivat. He aiheuttivat tuhansien ihmisten kuoleman ja syyttivät sitten meitä, keksien tarinoita tappotehtaista ja joukkomurhista. Joten he kostivat meille käyttämällä omia rotusukulaisiamme.

Mitä sinulle tapahtui sodan aikana?

Erich: Työskentelin sanomalehdellä loppuun asti. Se oli erittäin hyvää työtä monien etujen kanssa. Minut vapautettiin asepalveluksesta, koska minulla oli sivuääniä. Jäin Fürthiin, joka säästyi raskaalta pommituksista, koska siellä asui edelleen monia juutalaisia. Vuonna 1940 vaurioituimme ja sodan aikana lentokentälle ja läheisille tehtaille tehtiin vielä muutama hyökkäys. Asiat pahenivat vasta vuonna 1944, jolloin liittoutuneet hyökkäsivät kaiken mahdollisen kimppuun.

Työolosuhteet olivat minulle erittäin hyvät. Heti kun ongelma oli ohi, saimme toipumisajan. Tapasin kauniin sihteerin ja aloin suhteen vuonna 1940. Vuonna 1943 menimme naimisiin ja Streicher lähetti meidät Biarritziin häämatkallemme kahdeksi viikoksi. Tämä sisälsi rahaa ruokaan ja extrat, ja olimme siitä erittäin kiitollisia.

Vaimoni veli palveli ilmatorjuntapatterissa täällä Nürnbergissä. Kuulimme hänen aseidensa ampuvan jatkuvasti ilmahyökkäysten aikana. Hälytykset soivat säännöllisesti Nürnbergissä, mikä usein häiritsi työtämme ja johti joskus tarpeettomiin kuolemiin, kun ihmiset alkoivat pitää hälytyksiä, koska ne eivät kuulu meille. Kun loppu lähestyi, lopetimme tuotannon, luulisin 1945-luvun alussa, ja pakenimme ystävän luo Haroldsburgiin. jouset

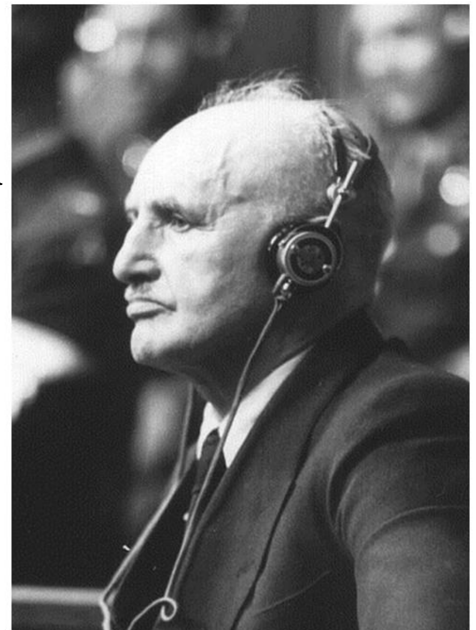
Tuhoutunut Nürnberg

Tämän värikuvan tuhotusta Nürnbergistä otti amerikkalainen valokuvaaja Ray D'Addario kesällä 1946, yli vuosi Nürnbergin vihollisuuksien päättymisen jälkeen. Siinä näkyy selvästi ilmahyökkäysten aiheuttamat haavat. Vakioteoksissa on kirjattu 41 ilmahyökkäystä vuosina 1941-1945.

toivotti meille kaikkea hyvää ja muistan, että hän oli hyvin fatalistinen ja sanoi, että se oli ohi ja hän aikoo tavata vihollisen.

Se oli viimeinen kerta, kun näin hänet. Hän oli matkalla takaisin maatilalle poikiensa Adelen ja yhden ukrainalaisista naisista. Se oli ohi myös meille. Liittoutuneet pakottivat kaikki todistamaan, mitä he olivat tehneet sodan aikana. Näytin vapautustodistukseni ja sanoin, että olin kadottanut muut asiakirjani pommi-iskussa ja että olin yksinkertainen tulostin. Minusta ei tekisi mieli mennä jollekin liittoutuneiden leireistä. Luin, että myöhemmin oli ongelmia juutalaisten vartijoiden kanssa, jotka hakkasivat saksalaisia ja kaikenlaisia kostotoimia.

Inhosin tuomioistuimia ja ajattelin, että ne olivat farssi. Saksa sai lisää marttyyreja uskomme tulevaisuuden puolesta. Eräänä päivänä maailma tietää, että he kuolivat viattomasti ja olivat juutalaisten vihan uhreja.

1. lokakuuta 1946 Julius Streicherille ilmoitettiin syyllistyneen tuomion muodossa, että sodan viholliset olivat päättäneet tappaa hänet. 16. lokakuuta 1946 oikeusmurha tapahtui Nürnbergissä hirttämällä. Yhdysvaltain miehitysjoukot hajottivat hänen tuhkansa Wenzbachiin. Hänen viimeiset sanansa olivat:
Minä "Heil Hitler! Tämä Purim-festivaalini 1946. on mennä Jumalan luo. Bolshevikit hirttävät sinutkin jonain päivänä."

Hyökkääjä

Julius Streicher

Fuhrer on

elossa Fuhrer ei ole kuollut! Hän elää edelleen jumalallisen henkensä luomisessa. Hän kestää kauemmin niiden elämän, jotka kohtalo oli tuomittu olemaan ymmärtämättä Führeriä tämän eläessä. Ne uppoavat hautaan ja unohdetaan. Mutta johtajan henki vaikuttaa tulevaisuuteen ja hänestä tulee hänen orjuutettujen kansansa lunastaja ja petetty ihmiskunta.

Julius Streicher - Poliittinen testamentti (1945)